

[Glistrup]

vi ikke, når der siges, at ligegyldigt hvordan man udstykker et hotel i ejerlejligheder, rammes det af denne lovgivning, når det sker efter 1. januar 1981.

Det, der var min problemstilling, for nu at konkretisere den igen, var følgende: hvis der inden for én og samme ejendom er en hotelvirksomhed, et supermarked og en pelsforretning f.eks. og den derefter bliver opdelt i 3 ejerlejligheder, hvor hotellet altså udgør den ene ejerlejlighed, supermarkedet den anden ejerlejlighed og pelsforretningen den tredje ejerlejlighed, kan der så fortsat afskrives for dette hotel, ja eller nej? Der er det altså ikke det, der står i lovtæksten: et hotel, der er opdelt i ejerlejligheder, for hotellet er en ejerlejlighed. Kan der afskrives på et sådant hotel? Derfor er det heller ikke dækket af ministerens formulering i ministerens replik: »ligegyldigt hvordan man udstykker et hotel i ejerlejligheder«, for hotellet som sådant er jo netop ikke udstykket i ejerlejligheder. Hvad er ministerens opfattelse vedrørende det problem, som specielt efter ministerens sidste udtalelse vil skabe endnu mere usikkerhed i praksis, end forholdet ellers ville være?

Så fortalte hr. Flygaard mig, at det var mig uvedkommende, at man må konstatere, at et stovt, gammelt, dansk politisk parti nu i den grad går i opløsning, som retsforbundet gør i disse år. Det er bestemt ikke nogen som helst uvedkommende i det danske samfund at opleve en sådan tragedie, og det er i allerhøjeste grad noget, som der er grund til at bemærke fra denne den førende politiske talerstol i Danmark.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Når jeg hører hr. Glistrup på talerstolen, betragter jeg det som en bekræftelse på de bemærkninger, jeg gjorde før til hr. Wilhjelm om, at det er svært at forudse, hvilke varianter der vil blive udfoldet i fremtiden, hvilke adfærdsmønstre man kan finde på; det rækker vores fantasi som ganske almindelige politikere ikke til.

Men lad mig sige om det, at der jo ikke er nogen, der har tænkt sig, at almindelig erhvervmæssig drift, et værksted, en butik osv., ikke skulle kunne være organiseret som en ejet lejlighed, selv om ejerlejlighedsbegrebet – og det viser også diskussionen om det

ændringsforslag, SF har stillet – i den almindelige debat er tilstrækkelig upræcist til, at det kan give anledning til nogle misforståelser. Men hvor der er tale om noget, der ville blive betragtet som en enhed – et hotel – kan man ikke trække én enhed ud og begynde at udstykke den i en ejerlejlighed uden at blive ramt af denne lovgivning. I øvrigt må praksis foretage de nærmere afgrænsninger, hvor hr. Glistrup selvfølgelig er opfindsom langt ud over, hvad jeg kan svare på.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Så er vi der altså igen på det sted, der i den grad og med rette har bragt folketinget i vanry: man laver et lovforslag, og når man så spørger det flertal, der gennemførte lovforslaget, med ministeren, hvad det i grunden går ud på, får man at vide, at det må praksis virkelig finde ud af til sin tid, det må der føres nogle sager – som kan vare 7, 9 eller 11 år – om frem og tilbage, i stedet for at der sker det, som er dette folketings opgave, når det lovgiver, nemlig i hvert fald at skabe klarhed over, hvilke rettigheder og forpligtelser folk har, og derfor klart tage stilling til de spørgsmål, der er rejst. Et indlæg som det, ministeren lige afgav, er absolut ikke pynteligt for folkestyret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 17 stemte for, 123 imod.

Ændringsforslag nr. 1 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 59 stemte for, 80 imod.

Ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.